

עד היום. הוא אינו מבקר עוד בבית שברחוב יואב בצהלה, אלא לשיחות ענייניות עם גיסו.

מילחמת-יום הכיפורים תפסה את וייצמן כשהוא בלי מדים. הוא גויס לשמש יועצו לענייני חיל-אוויר של הרמטכ"ל, דויד ("דדו") אלעזר, כששאלו את וייצמן מן מה הוא עשה במלחמה, הוא השיב: "הייתי המאפיה של דדו". בהסתערות היציבורית הכללית על דיון אחרי המלחמה לא לקח וייצמן חלק. הוא לא הביע את דעתו על דיון, על המחדל או על המילי-תמה, אך גם סרב לצאת להגנת דיון.

ההתקרבות הגדולה האחרונה בין הי שניים היתה אחרי קספדייוויד. ההתי חלה היתה ברצל שמאל. אחרי ביקורו של הנשיא המצרי, אנוור אל-סאדאת, בי ישראל, הוחלט על שתי מישלחות, צבאית ומדינית, שייתכנסו בקאהיר ובירושלים. המישלחת המדינית הגיעה למלון הילטון בירושלים והזמנה לארוחת-ערב במלון פלאזה, שם נאם לפניה משה דיין. נאמו היה אחת הסיבות לכך שהמישלחת קיבלה הוראה מקאהיר לארונו את מזודותיה ולחזור למצרים. או התבטא וייצמן בכעס רב: "הגיס מיל' שלי הורס את השלום."

אחר-כך נהג וייצמן לספר שהוא ודיין עומדים כחיות אחת נגד בגין וייתר חברי הממשלה, המנסים לטרפד או לבלום את תהליך השלום. ואז כשמערכת היחסים ביניהם אידיולית ממש, הוא חטף סטירת-לחי מדיון, וייצמן נסע למצרים, ולמחר רת בואו לקאהיר נודע לו על התפטרותו של דיון, וייצמן רמח מכעס ומעלבון. ערב קודם לכן הוא שוחח איתו בטלפון ודיין אף לא רמו לו על ההתפטרות הצפויה. וייצמן מיהר לחזור לארץ, וערך עם דיון שיחה קשה, שיחה שהוגדרה אחרי כך על-ידי מקורבי וייצמן כשיחה שבה אמר וייצמן לדיון "את כל מה שהוא רצה להגיד לו במשך כל השנים והתי אפק מלאמר."

אם יצטרף עתה דיון לוייצמן יהיה זה ירח-דבש מחודש בין השניים, אם "יב-גוד" דיון בווייצמן, תהיה זו, ככל הנבר, אה, קיצה של מערכת-יחסים מורכבת, מלאת שיאים ומהמורות.

יוסי ינאי

וייצמן אוהב את גיסתו, רות, שהקשרים בינה לבין אחותה, ראומה, אמיצים ביותר. כשנודע לו על בגידותיו הרבות של דיון ברות, בתקופה שבה הם היו עדיין נשואים, הוא נהג להתייחס לכך בבדיחות וייצמניות טיפוסיות. בניו של דיון מצאו בווייצמן אדם שאפשר להתייעץ בו ולהעזר בו, תפקיד שבדרך-כלל ממלא האב. יעל שיתפה אותו ברבות מבעיר-תיה. כשאוד ("אודי") הסתבך בעת שרר חו הצבאי, הוא פנה לעזר לעזרה ולא לאביו, ונענה. כשאסי הסתבך בהרפתקה של גניבת סירה וברחה לקפריסין, היתה הפנייה הראשונה לעזר.

כשהחליטה רות להתגרש ממשו, ניסה עזר לדבר על ליבה כדי שתותר על הרעיון: אך כשהיא עמדה על שלה, הוא התייצב לעזרתה, ורות אכן היתה זקוקה

או לעזרה. הוא אמנם לא התערב בפרי-שן הגירושין, אך הפסיק לפקוד את ביתו של משה דיין, יחסו אל אשתו החדשה של דיון, רחל, הוא מנומס, אך רחל לא ביקרה עד היום בבית הווייצמנים בנווה-מגן או בקיסריה. ראומה אינה מדברת איתה כלל, ויחסו של עזר אליה מסוייג

צי'צ') בעזר שעזר רצה במינויו של מר טי הוד, וייצמן לא זכה בתמיכה של דיון למינויו של הוד, ונשאר בחיל-האוויר כדי לחסום את הדרך ללהט. גם שנתיים אחר-כך, כשנערכה תחרות בינו לבין חיים בר-לב על סגנות הרמטכ"ל, לא קיבל וייצמן גיבוי מדיון.

היחסים ביניהם השתפרו ערב מיל-

חמתי-שתי-הימים. וייצמן היה או ראש-אג"ם ודיין אורח מן השורה. בתקופת הי המתנה, כשכבר החלו קולות נשות וינד-זור העליונות לקרוא להחזיר את דיון ל-מישרד-הביטחון, ערך דיון סיוך בחזית הדרומית, כשהוא לובש מדי חאקי ללא דרגות. הסיוך של דיון, שזכה בכותרות רבות בעיתונים, קומם את מי שהיה אז אלוף פיקוד-הדרום, האלוף ישעיהו ("שיי קה") גביש. גם הצעתו של דיון שהוא יתמנה כאלוף הפיקוד בעוד גביש ימונה כמפקד החזית לא מצאה-חן בעיני גביש. או פנה דיון לראש-אג"ם, וייצמן, וביקש ממנו לגייס אותו למילואים ולשלוח לו מדים ודרגות, בקשתו נענתה מייד.

היחסים בתחום המישפחתי בין הי גיסים לשעבר אף הם היו מורכבים.

הטייסים היו מפוארות יחסית, הארוחות שהוגשו לטייסים היו מעדני-מלכים וכללו סטייקים ומותרות. כלי-הרכב ניתנו לטיי-סים ביד חופשית, מועדונים ניבנו וגם המשכורות היו גבוהות בהרבה מהמקובל בצה"ל.

או טען דיון באוזני עזר: "מה אתם מבלבלים את המוח? מאיר הר-ציון רץ לפעולות מעבר לגבול עם סכין של 18 גרוש ועושה דברים לא נורמליים, בלי מיקלחות חמות ובלי סטייקים במועדון ובלי משכורות מיוחדות." אולם הריב הזה לא מנע מדיון להסכים עם עזר שיש צורך לקנות עוד ועוד מטוסי מיסטר יקרים, ולהפוך את חיל-האוויר לשואבי-הכסף הי גדול ביותר מתקציב הביטחון.

לריב שהיה בין דיון לבין עזר בזמן מיבציקדש היו עדי-שמיעה רבים. דיון המתין בבסיס לעזר, שחזר מטסיסה מיב-ציעת, ונזף בו לפני כל על-כך שהוא, מפקד-הכנף, משתתף בטיסות מיבצעיות. אחרי שגער בו, דרש ממנו להיטס אותו למיתלה. מספר וייצמן: "האנגלים הצר-פתים עוד לא נגעו או בחיל-האוויר הי מצרי. המצרים תקפו בסיני מהאוויר, אריק שרון חטף הפצצה מהאוויר, אברהם יפה היה שקוע בחול, חיים בר-לב מתקשה בי רפיה, הכל תלוי על בלימה, ובא הי רמטכ"ל ורוצה לטוס למיתלה.

"אדוני" אמרתי לו, אתה לא תטוס למיתלה. אני בא עכשיו משם ומיגים מסתובבים בשמיים." אחרי ויכוח סוער הסכים דיון לוותר קצת ולטוס במקום למיתלה לאבו-עגילה. הפיפר, שבו טס דיון, נחת בשדה-מוקשים והרמטכ"ל נקי-לע לתוך מהומת-קרב. אבל היתה להרי פתקה זו תוצאה דינית: תוך כדי מהור-מת-הקרב החליף דיון את המח"ט.

עזר וייצמן רצה יותר מכל להיות רמטכ"ל. אמנם, בתקופה שבה היה לו סיכוי לכך לא היה דיון רמטכ"ל או שרי בטחון, לוי אשכול היה שרי-ביטחון ויצ-חק רבין רמטכ"ל. אבל דיון היה או שרי חקלאות והיתה לו השפעה רבה בממ-שלה. לעזר הוצע להיות ראש-אג"ם וסגן הרמטכ"ל, אך הוא לא הסכים לקבל את התפקיד, משום שרצו למנות במקומו בי-חיל-האוויר את אלוף-מישנה שלמה להט (שאינו קשור לראש עיריית תל-אביב